

AANVULLENDE UITSPRAAK KLACHTENCOMMISSIE WVGZ
14 januari 2022 (aanvullende uitspraak 26 januari 2022)

Klager: Dhr. XXXXXXXX geboren op XXXXXXXX, verblijf houdend in Vincent van Gogh, locatie XXXXXXXX te Venray, aanwezig via een beeld- en geluidsverbinding

Aangeklaagde: Dhr. XXXXXXXX, psychiater, wordt vervangen door mw. XXXXXXXX MSc., verpleegkundig specialist GGZ en mw. XXXXXXXX, psychiater. aanwezig via een beeld- en geluidsverbinding

Onderwerp: Aanvullende behandeling inzake vraag om schadevergoeding

Klachtennummer: 21.108

---

1. Het verloop van de aanvullende procedure

1.1. Het verloop van de procedure

- Op 14 januari 2022 heeft de commissie de klacht van klager gegrond verklaard.
- Op 19 januari 2022 heeft klager een aanvullend klaagschrift ingediend waarin de vraag om schadevergoeding nader wordt onderbouwd.
- Op 19 januari 2022 heeft aangeklaagde een reactie op het aanvullend klaagschrift gegeven.
- Op 26 januari 2022 is het aanvullend schrijven van zowel klager alsook aangeklaagde beoordeeld.
- Op 01 februari 2022 is de beslissing, zie punt 7, aan klager, aangeklaagde en de pvp medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

3. Toelichting klager – samengevat

Klager verzoekt om een bedrag van 50 euro voor het niet voldoen aan het gestelde in artikel 8:9 lid 4 Wvvgz, het niet toetsen van de wilsbekwaamheid.

Als gevolg van het norm-overtredend handelen heeft klager immateriële schade geleden, die er niet was geweest als er volgens de wet zou zijn gehandeld.

Volgens klager is er sprake (geweest) van gevoelens van onrecht en onduidelijkheid. Daarvoor dient hij gecompenseerd te worden.

De hoogte van de schadevergoeding wordt volgens klager begroot aan de hand van het forfaitair stelsel 2.0, afkomstig uit een eerder onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam uit 2019 dat inmiddels is aangepast. In het stelsel 2.0 staat beschreven;

'De zorgverantwoordelijke heeft in geval van verplichte zorg niet strekkende tot opname in een accommodatie niet voldaan aan de plicht om in de wet vermelde aspecten in het dossier vast te leggen.'

Op grond hiervan verzoekt klager de klachtencommissie de verzochte schadevergoeding toe te kennen, dan wel een schadevergoeding toe te kennen tot een bedrag dat de commissie vanuit het oogpunt van billijkheid passend acht.

4. Weerwoord van aangeklaagde - samengevat

De klacht is enkel gegrond verklaard ten aanzien van het niet voldoen aan artikel 8:9 lid 4 Wvggz, het toetsen van de wilsbekwaamheid. Nu de overige wettelijke vereisten wel is voldaan is aangeklaagde van mening dat er een causaal verband ontbreekt tussen de geleden schade en de gestelde normovertredingen, aangezien er geen sprake is geweest van nadeel door het ontbreken van deze verplichting.

Aangeklaagde betwist dat toepassing van een forfaitair stelsel geschikt zou zijn voor de behandeling van schadevergoedingsverzoeken in het kader van de Wvggz en verwijst naar de handreiking voor zorgaanbieders met betrekking tot de klachtenprocedure Wvggz.¹ Aangeklaagde merkt daarbij op dat het hanteren van forfaitaire bedragen niet valt te verenigen met het hoogstpersoonlijke karakter van een vordering tot vergoeding van immateriële schade die bestaat in een aantasting in de persoon op andere wijze.²

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat het verzoek om schade door klager op minimale wijze is onderbouwd en derhalve dat primair het verzoek om schade dient te worden afgewezen.

5. Overwegingen van de Klachtencommissie

5.1. Formele vereisten

De klachtencommissie is bevoegd op grond van de artikelen 10:3 juncto 10:11 Wvggz een billijke schadevergoeding toe te kennen als een klacht op grond van deze artikelen gegrond wordt verklaard.

Voordat de commissie overgaat tot het toekennen van een schadevergoeding, dient de instelling op dat voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om zich daarover uit te laten. De instelling is daartoe in de gelegenheid gesteld en heeft van haar bevoegdheid gebruik gemaakt, zoals hiervoor is benoemd.

5.2 Inhoudelijke beoordeling

De vraag die nu voorligt is of de schending van voormelde norm tot schadevergoeding dient te leiden. De klachtencommissie heeft de klacht van klager tot toedienen van medicatie op 27 december 2021 gegrond verklaard in haar beslissing van 14 januari 2022, waardoor is komen vast te staan dat klager aldus eenmalig ten onrechte medicatie toegediend heeft gekregen. Op die grond komt aan klager aldus een schadevergoeding naar billijkheid toe.

---

¹ De Wvggz-klachtenprocedure, paragraaf 5.6, 17 april 2020.

² Zie artikel 6:106 sub b van het Burgerlijk Wetboek

Door ter onderbouwing van een verzoek om schadevergoeding alleen te verwijzen naar een forfaitair stelsel dat door de Universiteit van Amsterdam is ontwikkeld en aangepast is naar een versie 2.0, wordt miskend dat concreet aannemelijk gemaakt dient te worden dat de normschending leidt tot materiële of immateriële schade. Dat laatste kan bijvoorbeeld het geval zijn als bij gebrek aan een verplichte (tijdige) aanzegging een betrokkene langere tijd in onzekerheid of spanning verkeert doordat men niet weet waar men aan toe is of dat onduidelijkheid bestaat over de vraag of een klacht ingediend kan worden. Of dat, zoals in casu, sprake is van verplichte zorg in de vorm van bijvoorbeeld medicatie of insluiting zonder dat daarvoor voldaan is aan de beginselen zoals in de wet genoemd en dus sprake is van een rechtstreekse inbreuk op de persoonlijke integriteit van een betrokkene.

Aangeklaagde geeft in het verweer aan dat er is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Het enkel ontbreken van de toets tot wilsbekwaamheid is kwalijk, maar lijdt niet direct tot materiële of immateriële schade.

Klager onderbouwt zijn vraag om schadevergoeding dat er sprake is (geweest) van gevoelens van onrecht en onduidelijkheid. Een verdere onderbouwing ontbreekt. Niet is vast komen te staan dat klager in onzekerheid of spanning heeft verkeerd doordat hij niet wist waar hij aan toe was. Ook benoemt klager niet het verband tussen het al dan niet wilsbekwaam zijn geweest en de beslissing tot verplichte zorg.

De klachtencommissie is van oordeel dat onvoldoende vast is komen te staan dat dat de normschending heeft geleid tot enige vorm van materiële of immateriële schade.

7. Beslissing

De commissie voornoemd;

Wijst de vraag om schadevergoeding af.

Deze beslissing is genomen door:

Mw. XXXXXXXXX, voorzitter,
Dhr. XXXXXXXXX, psychiater,
Dhr. XXXXXXXXX, lid op voordracht van de Centrale Cliëntenraad.

In aanwezigheid van mw. XXXXXXXXX, ambtelijk secretaris Vincent van Gogh (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klager en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.

Deze uitspraak zal in kopie worden gestuurd naar:

- *Dhr. XXXXXXXXX, klager,*
- *Mw. XXXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon,*
- *Dhr. XXXXXXXXX, advocaat,*
- *Dhr. XXXXXXXXX, psychiater, aangeklaagde,*
- *Mw. XXXXXXXXX, MSc, verpleegkundig specialist GGZ*
- *Dhr. XXXXXXXXX, Geneesheer-directeur,*
- *Raad van Bestuur Vincent van Gogh,*
- *Directie Vincent van Gogh,*
- *Mw. XXXXXXXXX, vice-voorzitter klachtencommissie,*
- *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.*